

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exhortationes|| Ad|| Religiosos

Dirckinck, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1704

In festo BB. Pauli, Joannis & Jacobi Martyrum Japonensium, Servit pro festo
alicujus Martyris alterius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51834)

ex amore ignis, ex igne scintilla & flamma, igneque sagitta dilectionis, in Deum, velut centrum nostrum ascendent. 2. Cum B. Stanislao sagittam auream amoris in Christum Eucharisticum, tanquam in scopum candidum evibremus, sive sacram synaxin frequentemus, sive ab ea redeamus, sive interdiu Dominum Deum nostrum in Sacramento absconditum pie invisamus: & jam sagittam adorationis, jam petitionis, jam salutationis, jam laudis & benedictionis, sed potissimum fidei, spei

& charitatis tela jiciamus, & in omni adversitate, remedium, in omni defectu, auxilium, & in triplici perfectionis via progressum impetramus. 3. Sagittam cum B. Stanislao amoris erga Beatissimam Virginem, mittamus, atque ita ipsa mediante, duplicem priorem scopum facilius attingemus: diligamus eam ceu Filii Matrem; quod si fecerimus, illa adoptione, dilectione, protectione, & hereditatis donatione, veram se nobis matrem luculenter demonstrabit.

EXHORTATIO I.

PRO FESTO BB. TRIUM MARTYR. JAPONIÆ.

PAULI, JOANNIS, ET JACOBI.

De præstantia Martyrii cruenti.

T H E M A.

Ab sit mihi gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu Christi.
Ad Gal. 6.

Ecclésiæ Christianæ nihil tantum gloria & incrementi attulit, quam Persecutorum, Tyrannorumque immanitas, ac perpetua insectatio, quæ seipsam auctior fortiorque evasit, sic ut meritò, sanguis Martyrum, crederetur semen Christianorum. In eandem sortem & gloriam admissa est minima JESU Societas; quæ ne vanâ solum ostentatione JESU nomen circumferret, facta est non solum Nominis, sed etiam Crucis ac Passionis JESU Societas.

cietas. Frustra enim glorioso insigni-
retur nomine, nisi & omine gauderet,
& iisdem cum Salvatore insignibus in-
dueretur. Absit enim à Socio JESU
gloriarì nisi in cruce Domini nostri. JESU
Christi. Ad Gal. 6. Cum quo in labori-
bus plurimis, in carceribus abundantius,
in plagis supra modum, in mortibus, in-
veniri debet frequenter 2. Corinth. 11.
Non est scilicet servus major Domino suo.
Joan. 15. Si me persecuti sunt & vos
persequuntur. L. c.

Hujus gloriæ & felicitatis parti-
cipes evasere, Tres è Societate JESU
Japoniæ Martyres, quibus solis ex
omnibus suis Martyribus, ex autho-
ritate Romanæ Ecclesiæ trifagium ha-
ctenus accinere Societas potest, dice-
reque Sanctus Paulus, Sanctus Joannes,
Sanctus Jacobus: primi è Japonia,
Martyrii palma donati: quam maxi-
mo in precio habuerunt; omnibusque
mundi thesauris prætulere. Cum
verò Beatus Paulus noster comprehen-
sus, vinctus & in carcerem conjectus,
(ut in vita legitur apud Tanmerum pag.
261.) quâ prætabat, dicendi facul-
tate ad custodes suos, aliosque Ethni-
eos incarceratos prolixam habuerit
orationem de fidei Mysteriis, de Do-
mini cruciatibus, ac de Martyrii ex-
cellentia, admirantibus qui aderant,
dicentis incredibilem ardorem, ro-
bustamque charitatem, quorum duo-
bus carcere detentis eam veritatis lu-
cem affudit, ut pollicerentur, simul ac
vinculis expediti forent, Baptismum
se suscepturos. Et nos, ejus exemplo
& imitatione in præfenti exhortatio-

ne, de excellentia Martyrii eruenti
tractabimus, ut ejusdem desiderio in-
flammemur.

I. Mibi autem absit gloriari, nisi in cruce
Domini nostri JESU Christi. Ad Gal.
6. 14. In sola cruce gloriatur Apostolus
Paulus. Poterat, (ait S. Augustinus
serm. 20. de verbis Apostoli) Aposto-
lus gloriari in Sapientia Christi; & verum
diceret; sed dixit in cruce. Ubi mundi Phi-
losophus erubuit, ibi Apostolus thesaurum
reperit, ut qui gloriatur, in Domino glori-
tur. Quo Domino? Christo Crucifixo; ubi
humilitas, ibi majestas; ubi infirmitas,
ibi potestas; ubi mors, ibi vita: Si vis
ad illam venire, noli ista contemnere, no-
li erubescere, ideo in fronte, tanquam in
sede pudoris signum crucis accepisti. Ha-
ctenus Augustinus.

Parimodo, alii Apostoli, primi
Christiani, & Sancti Martyres in cruce
gloriam suam collocarunt, & in
ea thesaurum maximum repositum ha-
buerunt: ideòque ad illam tanto ardo-
re anhelabant & suspirabant. San-
ctus Andreas Apostolus, in locum Mar-
tyrii adductus (ut de eo testati sunt
Presbyteri & Diaconi Achaïæ, & in
horis legimus) cum crucem vidisset à
longè, exclamare cepit: O bona cruce,
qua decorem ex membris Domini suscepisti,
diu desiderata, sollicitè amata, sine inter-
missione quaesita, & aliquando cupienti
animo preparata, accipe me ab hominibus
& redde me Magistro meo; ut per te me
recipiat, qui per te me redemit: itaque
cruci affixus est. Pari affectu in marty-
rium ferebatur S. Ignatius Martyr, ut
de eo perhibet Sanctus Hieronymus in
Oo 3 Lib.

I.
Desideri-
um Mar-
tyrii in
Sanctis.

Lib. de Scrip'toribus Ecclesiasticis ; ni-
mirum exclamasse illum : *Utinam fruar*
bestiis, quae mihi sunt preparata, quas &
oro mihi veloces esse ad interitum, & ad
supplicium, & alii ad comedendum, ne,
sicut & aliorum Martyrum, non audeant
corpus attingere. Quod si venire noluerint,
ego vin faciam, ego me ardebo, ut devorer.
Ignoscite filioli, quid mihi profit, ego scio.
Magnum utique hi similisque viri San-
cti in cruce & Martyrio thesaurum re-
conditum esse agnoverint.

Quemadmodum in primæ Eccle-
siæ Athletis singularis eluxit Martyrii
cupido, ita nec defuit recentioribus
Japoniæ Martyribus, ardens sangui-
nis pro Christo fundendi desiderium :
nam ut recenset Tannerus pag. 261.
Simul atque ad carcerem reiecti sunt,
Paulus Miki noster, Franciscanos Pa-
tres ardè reverentèrque complexus,
illis impensè gratias egit, quorum
sub umbra, tam grandis, tam diu de-
siderati à Deo beneficii compos evade-
ret. Satellites aurigæque qui aderant
spectaculo, attoniti : *Quid hoc est ho-*
minum, aiebant prorsus insuetum atque
mirabile, in suis malis atque opprobriis,
juxta ac secunda in rebus exultantium ?
Postmodum rursum Paulus noster vir
33. annorum, quorum undecim puer
domi, undecim in Societatis institutio-
ne, reliquos undecim in ipsa Societa-
terransegit, jam in cruce pendens,
ex ea velut è cathedra ad suos populares
convertit sermonem : Japonia inquit
mihi Patria est, Societatem JESU
jam olim complexus, en agor in cru-
cem idcirco, quia Christi doctrinam

evulgavi. O factum bene ! Deo meo
gratias ago ob hoc beneficium ; necia
authoribus perlibenter condono, & in
vitam divinæ gratiæ per salutarem Ba-
ptismum exopto. Alter è Societate
Martyr Joannes de Goto undeviginti
annos natus, qui Catechistam templi
nostri præclarè diu egit : potuisset ille
facile se tempestati subducere, sed ma-
luit fortunam Societatis, quam habe-
bat in votis jam pridem, præsertim tam
pulchram experiri. Quo die ad pri-
mum supplicium, contumeliàmque in
propatulo subeundam Ozacà discessit,
flexis humi genibus, Deo gratias pro
beneficio habuit. Inde quàm lato,
quàm hilari ore atque animo scenam
feralem peregerit, permirum est : vo-
tis Societatis, Patris Vice-Provinctialis
concessu, coram P. Francisco Palo
nuncupatis, tanquam novo quodam
imbutus spiritu, ad crucem alacrer ad-
spiravit. Eam ut conspexit, pronus
salutavit, ac pronuntiatis solipitali-
bus JESU & MARIÆ nominibus
gemina transfixus lanceâ, ad destina-
tam in caelo gloriam coronatus abscis-
sit. Tertius è Societate Martyr Jaco-
bus Kisai, Domi nostræ diu Janitorem
egit, & rem familiarem curavit. O-
zacæ Domo custodis circumseptâ, suo
in tabulas relato nomine, Societatem
quodque ipse à P. Organtino postulat
& obrinuit. Educendus Meacum, Deo
pro beneficio publicæ contumeliæ de-
genibus gratias egit, cruciatus autem
illatos & opprobria, exceptit animo
non solum æquo, sed hilari & fe-
livo. Demum acceptis hastâ vulne-
ribus,

ribus, pronuntians sacra JESU & MARIAE nomina victor in caelum, palmā insignis immigravit, sexagenario major. O generosos Athletarum Christianorum animos! O gratiam singularem, tam mirificè pugiles Christi roborantem & animantem! O fidem magnam! O charitatem ardentem, de omnibus suppliciis & morte ipsā gloriosè triumphantem! Sed quid perspexere Heroës isti in Martyrio, quod lucrum, quem thesaurum, quam gratiam gloriāve, à quibus tanto ardore succenderentur?

11. *Mibi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri JESU Christi. l. c.* Sed curiam? Quia summa omnium gratiarum, quæ in hac vita homini ab infinita Dei liberalitate concedi potest, est gratia Martyrii, qua quis vitam & sanguinem pro JESU Christo Domino nostro profundit. Probant hoc tanquam certissimum divina oracula, testantur sacrarum literarum monumenta; comprobant SS. Patrum volumina. Et quidem inter hoc Sanctus Augustinus assorere haud dubitavit: *Nihil pretiosius quam mori pro Christo. Gratia hæc excedit gratias Apostolorum, Doctorum & Evangelistarum*, ut ait D. Chrysostomus: *Illustrius est pati pro Christo, quam sive Apostolum, sive Evangelistam esse. Non est inferior hæc dignitas & excellentia, ipsā Beatorum in caelis gloriā, resumit idem Augustinus: Unde dilatio gloriæ in Enoch & Elia compensabitur tolerando Martyrium. Imò ex mente S. Chrysostomi, gloriā illam quodammodo superate videtur: Potius mihi est, inquit, malè affici pro Chri-*

sto, quam honorari pro Christo: non ideo bonum est pro Christo ligari, quod inde regnum caelorum accipitur; sed ideo bonum, quod pro Christo fiat: non ideo beata predictio vincula, quod in caelum destinant ligatum; sed quod pro Cæli Domino ferantur.

Quoniam verò ex fonte, tantam hujus actūs excellentiam desumemus; aut quamnam illius præstantiæ ac nobilitatis causam esse arbitramur? Doctor Angelicus 2. 2. q. 1. a. 3. perspicuam allegat rationem: *Quoniam est actus maxima perfectionis: Cur autem? quia est maxime charitatis.* Secundum illud S. Evangelistæ Joan. 15. *Majorem dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.* Quæ enim major potest esse dilectio, quam pro Christo, propriam contemnere vitam, omnibus mundi rebus longè præstantiorem; quamque maximo amore complectitur: & eligere mortem violentam, & probrosam; quam odio maximo profequitur? Atque id ipsum basis est ac fundamentum, cui innititur admirandum Martyrii privilegium, quod ex opere operato, ut Theologi loquuntur, totam peccati culpam pœnāque remittat, non secus, atque Baptismus. Siquidem ea est nobilitas & eminentia illius actūs, quo quis pro Christo vitam & sanguinem fundit, ut in virtute illius, præter omne meritum personæ operantis, (tamen in statu peccati sit constituta, modo tamen ad illud affectum non habeat) in ipso actu passionis, in ipsa morte, in fieri, ut loquuntur Theologi, non in facto esse, DEUS ipsi conferat gratiam, charitatem, & remissionem totius pœnæ æternæ & tempo-

11.
Prima
Causa de-
siderii,
præstan-
tia Mar-
tyrii.

temporalis. D. Thomas in 4. c. 4. q. 3. a. 3. O stupendum privilegium! o gratia aliis longè anteponenda! Ratio autem hujus insignis privilegii, ait S. Augustinus de civit. c. 7. est promissio Christi; qui dixit: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto, dixit etiam: Qui confitebitur me coram hominibus; confitebor & ego eum; & declarabo eum heredem gloriæ meæ.* Nam si Baptismus hanc virtutem continet, eò quoddam quædam, Christi mortis & passionis sit repræsentatio, multò magis ejusmodi vim habebit martyrium; cum repræsentatio Baptismi sit solum mystica & sacramentalis; martyrii verò realis.

O si ad summam hanc gratiam nos disponere possemus; ut ea digni redderemur! o si pro Christo, nostri causâ mortuo, vitam nostram immolare liceret! quò veluti renati sanguinis Baptismo omni culpa & pœna liberati, ex mundi hujus exilio in patriam cœlestem evolaremus, martyrii corona æternum coronandi!

III.
Secunda
causa de
siderii
præroga-
tiva
Martyrii.

III. *Mibi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi.* Actus martyrii, quo quis corporalibus suis passionibus testimonium perhibet veritati, non cuiuscunque, sed quæ secundum pietatem est, quæ per Christum nobis innotuit; adeoque evadit martyr Christi, id est testis Christi: præter antedictum privilegium; plures alias prærogativas complectitur; quas enumerat D. Thomas. 2. 2. q. 124. a. 4. & c.

1. Martyrii prærogativa est donum vivæ cujusdam fidei, per quam, visibilia omnia, præ invisibilibus, Martyrii contemnenda proponuntur: ut dicitur

Hebr. 11. *Sancti, per fidem victoræ regna, operati sunt justitiam, adepti sunt repromissiones.* Ad Martyrium enim pertinet, ut ait S. Thomas l. c. ut homo testificetur fidem, scilicet opere ostendens se omnia præsentia contemnere, ut ad futura & invisibilia bona perveniat.

2. Martyrii prærogativa est, donum fortitudinis insignis, quâ animus martyris confirmatur in bono virtutis, fidei & justitiæ, dum eam non deserit propter imminencia pericula mortis, quæ à persecutoribus imminet. Unde S. Cyprianus l. 2. epist. 6. ad martyres, scribit: *Vidit admirans presentium multitudine caeleste certamen; & in prælio stetit, servus Christi voce liberâ, mente incorruptâ, virtute divinâ: ac propterea de martyribus legit: fortes facti sunt in bello.* Ita d. Tho. l. c.

3. Martyrii prærogativa, est donum sublimis obedientiæ & patientiæ, dum ita obedit præcepto Divino, ut mortem subire malit, quam Dei legem prævaricari: patientiam vero exercet, sustinendo gravissima tormenta, opprobria & mortem pro Christo: *Lapidati sunt, secti sunt; in occasione gladii mortui, insuper experti, & vincula & carceres.*

4. Martyrii prærogativa est donum eximie charitatis: licet enim actus Martyrii, sit elicitive a fortitudine; imperativè tamen est à charitate; ac proinde semper Martyrium est cum charitate, vel antecedente vel consequente: & aut est ex charitate aut ad charitatem. Hinc S. Maximus in quodam sermone ait: *Charitas Christi in Martyriis vincit.* Sine charitate etiam Martyrium nihil valet, secundum illud S. Pauli 1. Corinth.

1. Corinth.

1. Corinth. 13. *Si tradidero corpus meum, ita ut ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest.*

5. Martyrii prerogativa est donum maximæ perfectionis, non in quantum elicitur à fortitudine, sed in quantum imperatur & procedit à charitate & habet motivum primum charitatis. *Charitas enim est vinculum perfectionis.* Ad Coloss. 3. Martyrium autem inter omnes actus virtuosos, maximè demonstrat perfectionem charitatis, quia tanto magis ostenditur aliquis rem quampiam amare, quanto pro ea rem magis amatam contemnit, & rem magis odiosam pati eligit: manifestum est autem, quod inter omnia bona presentis vitæ, homo, maximè amat ipsam vitam, & ex adverso maximè odit ipsam mortem & præcipuè cum doloribus corporalium tormentorum. D. Th. l. c. Quare mediante illo actu quo quis acceptat, & patitur mortem pro Christo, qualiscunque sit etiam peccator, & quantumvis imperfectus, subito evadit perfectus, ut docet S. Augustinus.

Quamobrem, Charissimi, intueamur crebro ternos nostros athletas generosissimos. Japoniæ Martyres: consideremus sæpius, eorum alacritatem ad mortem obeundam pro Christo, quemadmodum & S. Pauli dicentis: *Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi.* & S. Andreæ crucem

tam suaviter salutantis & amplexantis, & S. Ignatii M. leonum dentibus commoli desiderantis, & excitemus nos ad sequelam, ad fortitudinem, patientiam, charitatem. Quo verò amplius excitemur & animemur, sæpè numero, meditemur & ruminemus ea motiva, quæ calcaria, votis & desideriis nostris valent addere. Martyrium est summa omnium gratiarum, quæ in hac vita à liberali Numinis manu nobis queant conferri, excedit gratiam Apostolorum, Doctorum & Evangelistarum, accedit ad gloriam Beatorum: est actus maximæ perfectionis, instat Baptismi, omnem peccatorum culpam & penam abolet, complectitur in se sublimissima & excellentissima dona fidei fortitudinis, obedientiæ, patientiæ, & charitatis. Hoc itaque sæpe desideremus. sæpe à Deo flagitemus, ad illud nos eximio virtutum studio præparemus: ita æternam consequemur beatitudinem essentialem & aureolam, Martyrium, seu gloriam accidentalem, aureolâ Virginum & Doctorum, ob pugnam lucidamque majorem, longè excellentiorem; ac per totam æternitatem gaudebimus nos in Christi obsequium morte lentâ licet incruentâ consumptos; conformando nos Agno occiso ab origine mundi; palmamque semper virentem, nunquam marcescentem, reportabimus.

Pp

EXHOR-

EXHORTATIO II.

PRO FESTO BB. TRIUM MARTYR. JAPONIÆ.

De Martyrio incruento.

T H E M A.

Christo in carne passo, & vos eadem cogitatione armamini.
1. Petri 4. 1.

Duo martyrii genera distinguere solent facti Doctores, S. Augustinus, S. Gregorius, S. Hieronymus, S. Bernardus & alii; unum nuncupant cruentum, alterum incruentum; sive unum sanguinis, alterum sine sanguine: unum mortis, alterum patientiæ: unum est passio consummata, ultra quam nulla, alterum passio inchoata, ultra quam alia. In utroque offerendus est Dei famulus, tanquam hostia grata Domino in odorem suavitatis: & ubi mortis deficit martyrismus, supplendum est per martyrismum patientiæ, quod tamen excedatur intentione, excedit tamen diuturnitate: ut docet D. Thomas. *Etenim non tantum occasu, sed etiam contemptu carnis ad palmam martyrii possumus pervenire.* Ait S. Augustinus serm. 46. de Sanctis. *Non solum crentu, sed etiam proposito, inquit id confirmans S. Chrysostomus in Psal. 91. Non solum perdendo vitam; sed etiam affligendo carnem.* Subjungit S. Bernardus serm. in Cant. *In utroque primum suum conficitur Christi Martyr.* Et sanè plerique Martyres prius ferè incruentum sustinere martyrismum, quam cruentum, scilicet tolerando persecutiones, afflictiones, carceres, tormenta. Aut in religione, vel apostolico munere, labores, sudores, fatigationes, mortificationes. Idem evenit nostris ternis Japoniæ Martyribus: nam B. Paulus Miki Societatis nostræ Scholasticus, exarsit studio propagandæ religionis, disputationes instituit cum Bonziis, exhortationes & conciones ferventes ad populares suos habuit. Quæ ad convellendas Japoniæ superstitiones aliis usui esse possent, scripserat, B. Joannes de Goto nostris Patribus

tribus ad servitium templi traditus fuit & Catechistam egit. B. Jacobus Kisai, rem familiarem Patrum nostrorum curavit, Janitoris officium sustinuit, officiosa charitate & humilitate egregiè præditus, & passionis Dominicæ meditationibus unice addictus, hæc virtutibus ad Martyrii palmam rite se disposuit.

Quod si igitur nos, Martyrii incruenti gratiam excellentissimam cum tribus hæc Martyribus obtinere nequeamus; saltem Martyrium incruentum, non solum patienti, sed & libenti animo quocumque subeamus. Quæ verò ratione, aut methodo id in praxin redigendum sis, quibusve in rebus, hæc exhortatione declarabimus.

I. Ipse Status Religiosus est Martyrium incruentum. *Monasterium* inquit S. Chrysostomus hom. 59. ad pop. *Est lugendi domus.* S. Thomæ Aquinatis est *status penitentia.* In Opusc. S. Basilii in Constit. Mon. c. 21. *vita Religiosorum est crucigera:* juxta illud Christi Luca 14. *Qui non bajulat crucem suam & venit post me, non potest meus esse discipulus.* S. Augustinus in Psal. 83. inquit: *Quoniam dictum est Fili, accedens ad servitium Dei, sit in timore & præpara animam tuam ad tentationem, accedens quoque ad servitium Dei ad torcular se venisse cognoscat. Tribulabitur, conteretur, comprimetur, non ut in hoc seculo pereat, sed ut in apothecis Dei desinat: tanquam vitium lætificans cor Dei ex uva in torculari tribulationum expressum.* quocirca S. Pachomius ut habet ejus vita, cuidam Monacho volenti claustra egredi, ad captandum martyrium. *Frater* inquit, *Monachi certamen for-*

titer & strenuè sustine; & cum vitam tuam nulli reprehensioni assemem ita gesseris, ut Christo placeas; habebis in celo communicationem Martyrii. Et S. Cyprianus (vel quisquis est Author) de duplici Martyrii passionis scilicet & actionis, puta, sanctæ vitæ; hoc enim testimonium perhibemus Deo, illumque glorificamus æquè ac illà: *Fidelis*, inquit, *totâ vitâ Martyrium, hoc est testimonium reddat Deo; quod adeò negligendum non est, ut nisi ea præcesserit, Martyrium quod sanguine perhibetur, non sit Martyrium: frustra enim cervicem præbueris carnifici, nisi prius occideris membra, quæ sunt super terram, hoc est affectus: qui militant adversus spiritum, odium, invidiam, superbiam, libidinem &c.*

Videris, Charissimi, non deesse vobis arenam certaminis, campum pugnæ, occasionemque quotidianam incruenti Martyrii, quisquis igitur cupit esse Martyr incruentus, persistat cum sanctis in arena, pugnet, & bellum gerat contra vitia, passiones & seipsum, & coronam, legitimè certanti promissam, certò obtinebit: qui enim cum Deo & sanctis ejus fidelis descendit in arenam, cum eis pariter ad palmam gloriosam ascendet in cælum.

II. Paupertas, castitas & obedientia est incruentum Martyrium. 1. De paupertate testimonium dat S. Bernardus serm. 2. de festo om. Sanct. Martyrii veri genus est *paupertas voluntaria*, (multò magis castitas & obedientia) *quid mirabilius, aut quod Martyrium gravius, quàm inter epulas esurire, inter vestes multas & pretiosas algere, paupertate premi inter divitias, quas offert mundus, quas*

II, Martyri-um paupertatis, castitatis & obedientie.

quas ostentat malignus, quas desiderat nos-
 ter ille appetitus? An non merito corona-
 bitur, qui sic certaverit, mundum abiciens
 promittentem, irridens inimicum ten-
 tantem, & [quod gloriosus est] de semet-
 ipso triumphans & crucifigens concupiscentiam
 prurientem. S. Angelus Martyr
 apparet S. M. Magdalena de Pazzis
 dixit: *Anima que possidet paupertatem,*
usurpat sibi coronas Martyrii. 2. de ca-
 stitate testimonium præbet, idem S.
 Bernardus in sententiis: *Martyrium,* in-
 quit, *sine sanguine triplex est, Paucitas in*
veritate, quod habuit David & Job:
largitas in paupertate, quam exercuit
Tobias & Vidua: castitas in juventute,
quæ usus est Joseph in egypto. Idem con-
 firmat S. Augustinus serm. 250. De
 tempore: *Contra mortifera blandimen-*
ta luctemur, scientes in eo etiam quotidiana
Martyria Christianis non deesse. S. Ag-
 nes asseruit S. Brigittæ Martyrii genus
 est *delicias habere & delicias non uti.* L.
 4. Revel. c. 7. 3. De obedientia,
 Divina Scriptura testatur: *Melior est*
obedientia quam victima. 1. Reg. 11.
 22. ut enim S. Gregorius docet L.
 35. Moral. c. 10. *per victimas aliena*
caro, per obedientiam verò voluntas pro-
pria mactatur. Et quodammodo Mar-
 tyrio afficitur. Quisquis igitur Supe-
 rioris iussa varia & ardua strenuè ca-
 pefcit & adimplet, Martyr est obedi-
 entia. Ita R. P. Petrus Faber, pri-
 mus S. Ignatii Fundatoris nostri So-
 cius, & ab eo per omnem vitam variis
 iussionibus, mandatisque exercitus, ac
 tandem Romam revocatus licet medi-
 ci, ob intensos calores, iter diluaderent,
 maluit obedire, quam vivere: vitam ex-

gò, quam in obedientia traduxerat, in
 obedientia posuit: ideò que inter alias
 in celo laureas, hanc unam præcipuam
 obtinuit, quod sit hostia obedientia.
 Post mortem enim apparet ipse cui-
 dam personæ sanctæ, ostendit ei suam
 gloriam, cum lætissimus læpius dice-
 ret, se obedientia nomine mortem op-
 petivisse, ideòque miris in celo gaudiis
 perfrui. Ita in ejus vita L. 2. c. 28. narrat
 Nicolaus Orlandinus, id se accepisse ex
 literis R. P. Andrea Oviedo Patriar-
 chæ æthiopiæ asseverans.

En quantum campum hic rursus
 cernimus, obeundi indies quotidiana
 incruenta Martyria? cum maxima spe
 ingentis in celo gloriæ & coronæ. Ne-
 quaquam gerere se ex propria voluntate, sed
 ductis (superioris) regi reformatione, quod
 cum aliis cunctis studiis sublimis sit: tam
 Martyrii habet diadema. S. Theodorus
 Studita serm. 52. & serm. 93. *In carnis*
frangenda voluntati martyrium est.

III. Mortificatio & patientia in sta-
 tu Religioso incruentū est Martyrium.
 Dum scilicet Deum glorificamus, ac
 Christum Dominum nostrum imita-
 mur in eo; ut omnes mortificationes,
 quas aut sponte eligimus, aut à Superio-
 ribus, aut ab æqualibus, aut ab externis,
 aut à Deo immixtas subimus, patienti
 animo sustineamus. Hanc autem mor-
 tificationum tolerantiam Martyrium
 esse docet S. Chrylostomus in psal. 127.
Fer, inquit, forti & generoso animo, quæ
accidunt; hoc enim est tibi Martyrium.
Quamvis occasio Martyrii desit, inquit S.
Gregorius hom. 1. in Evang. habet
tamen & pax nostra Martyrium suum:
quia etsi carnis cella ferro non subicitur
spirituali

spirituali tamen gladio, carnalia desideria in mente trucidamus. Et S. Augustinus serm. 250. de temp. Nemo dicat quod temporibus nostris, Martyrum certamina esse non possint; habet enim & pax nostra Martyres suos: nam iracundiam mitigare, libidinem fugere, justitiam custodire, avaritiam contemnere, superbiam humiliare, pars magna martyrii est. Non sine causa mortificatio Martyrii dicitur, ait S. Thomas. Addit. ad 2. p. 6. q. 6. a. 6. quia similis est vero & proprio Martyrio. Quod S. Augustinus serm. 250. pulchrâ similitudine declarat. Etenim sicut in Martyrio sanguinis, tormentis mediantibus, Tyranni satagunt tollere fidem Christi: ita in Martyrio incruento, seu sine sanguine, Diaboli conantur eripere, ac penitus extinguere charitatem Christi: sicut enim Charitas, Veritas, & justitia Christus est, sic & ille qui infidiatur, persecutor est, & ille qui eam in se & in aliis custodire voluerit, Martyr est.

Deinde quemadmodum in Martyrio sanguinis minatur Tyrannus: abiecta Christum & sacrificia Idolo aut morere: respondetque S. Martyr: Non sacrifico nisi soli Deo, & hoc semper optavi, ut cedens temporalibus & miserâ vitâ, perveniam ad sempiternam. Simili modo in Martyrio mortificationis, tentat Dæmon per concupiscentiam: Sacrificia mammonæ & eris dives. Respondetque penitens tentatori: Quid mihi & tibi est Belial: ego Christi servus sum, nihil tuum quero, nihil desidero.

Omni igitur tempore, ut patet, Martyrium subire possumus, si forti ac constanti animo inimicorum nostrorum assaultibus resistamus. Omnes qui piè vo-

lunt vivere in Christo JESU, persecutionem patientur, ait Apostolus ad Tim. 3. aut ab extra à Tyrannis, ut explicat D. Thomas, aut ab intus per pugnam contra Dæmonem: & si deest Tyrannus, si tortor, si spoliator; non deerit concupiscentia, Martyrii quotidiani materiam nobis exhibens.

Denique si mors aureolâ caput Martyris coronat, non deest quoque mortificationi sua corona: non coronabitur, nisi si qui legitime certaverit, teste Apostolo, si quis autem legitime concupiscentiis suis repugnaverit, & contra internos hostes decertaverit, utique coronabitur; ideoque S. Bernardus, eos, qui nos mortificat, affligunt, vexant, persequuntur, aurifices nuncupat, eò quod æterni regis coronas nobis fabricent. De S. Lydvina Virgine Schiedamensi in vita ejus legitur, quod in mentis excessu coronam pretiosissimam conspexerit, nondum tamen in orbem perfectè absolutam; demum post aliquot mortificationes, generoso animo toleratas, Angelus se conspiciendum obtulit, dicens. Salve charissima Soror: Ecce nunc absoluta est corona; persecutiones patienter tolerata, gemmæ fuere, quas in corona illa & adesse vidisti & deesse.

Quantum hic rursus panditur nobis stadium currendi indies ad Martyrii bravium, jam mortificationis, jam humiliationis, jam patientiæ gladio tolerandum; pugnemus strenuè, vincamus generosè, & quot victorias reportabimus, tot gemmas nobilissimas diademati gloriæ æternæ inseremus. Mortifica ergo corpus tuum, & crucifige: accipies & tu martyrii hujus coronam S. Chryf. h. 6. in c. 6. ad Hebr. Pp 3 IV.

IV,
Martyri-
um chari-
tatis.

IV. Charitas & misericordia, quæ
sive à Sacerdotibus morbis, febribus
petechialibus, aut lue pestifera infectis,
sacramenta ministrantibus, sive ab aliis
non sacerdotibus, iisdem fervientibus
exhibetur, incurienti Martyrii coronam
offert. Quot ejusmodi athletas P. Ale-
gambe, quot Tannerus è Societate re-
censet? qui pestiferis, aliisque morbis
contagiosis fervientes, tanquam ad
Martyrii lauream proximè acceden-
tes, depradicant. Nec immeritò,
cum ex charitatis motivo in mortem
quodammodo certam vadant. Quid-
quod & Ecclesia ipsa, hujusmodi, qui
ex charitate morbo ministrant & eo-
dem afflati, mortis victimæ cadunt,
Martyrii annumerat: exemplum
illud est in Martyrologio Ro-
mano die 23. Februarii: ubi sic
legimus: *Alexandria commemoratio SS.
Presbyterorum, Diaconorum, & alio-
rum plurimorum, qui tempore Valeria-
ni Imperatoris, cum peste savissima gras-
saretur, morbo laborantibus ministran-
tes, libentissime mortem oppetièrunt; quos
velut Martyres, religiosa piorum fides
venerari consuevit.* Ubi Baronius ex
Eusebio L. 7. Histor. c. 16. & seq.
citatur S. Dionysium Alexandrinum
Episcopum Epist. ad Hieracem de
eisdem sic loquentem: *Ex Patribus qui
virtute erant præstantissimi, in hunc modum
mortem oppetièrunt, quorum nonnulli
erant Presbyteri; alii Diaconi, quidam è
populo, virtutis ergo multùm laudati;
ad id ut istud mortis genus, quod propter
incredibilem pietatem & robustam fidem
susceperatur, nihil à Martyrii splendore ab-
esse videretur.*

Hic igitur rursus arena & palæstra re-

feratur, in qua non solum Sacerdotes,
sed & Scholastici, & Fratres, atque
Novitii decertare & incurienti Martyrii
palmam reportare valeant.

Quapropter Dilectissimi, felices nos
existimemus, quod in Religiosum
statum adlecti sumus, in quo, si digni
non sumus Martyrii cruenti coronam
obtinere, saltem Martyrii incurienti
laudem referendi, campum amplissi-
mum nacti sumus. Aperit illum nobis
ipse status Religiosus & societas nostra
in qua illud nancisci valemus: 1. Pen-
nitentiam agendo, mundo moriendo,
arque ita Deum confitendo, ac testi-
monium reddendo. 2. Paupertatem,
castitatem & obedientiam profen-
tendo. 3. Mortificationem, depressio-
nem, patientiam, libenti animo tole-
rando. 4. Infirmis, morbo contagioso af-
flatis ex charitate ministrando.

In his stadiis pugnemus fortiter &
toleremus 1. patienter: patientia nos
firmet, & quodammodo insuperabiles
reddat; instar scopuli, qui ab undis tur-
di potest, frangi non potest, ut ait S.
Hieronymus, sumus fortes instar ada-
mantis, nec ferro, nec igni cedentis: in-
stare petra durissima, in quam sagitta
non infigitur, sed resilit: exemplo Chris-
ti, exemplo trium Martyrum nostro-
rum Japoniorum, aliorumque innume-
rorum animati.

2. Libenter; & quasi insatiabiliter,
desiderando plura amore Domini Jesu
pati; imò mortem ipsam obire: hoc con-
desiderium S. Francisci Xaverii, con-
stitutum in tribulationibus, & eructans,
amplius amplius, usque ad mortem.
Didicerat hoc à S. Patre suo Ignatio
dicente: *plura & majora pati pro Christo*
& sic